

Valentina Borniotto

Stare relikvije, novi prikazi i novi sveci u ranonovovjekovnoj Genovi

U kontekstu naglašenog značenja kulta relikvija iniciranog Tridentskim saborom, primjer ranonovovjekovne Genove je od posebnog interesa za tumačenje ponovnog otkrivanja starih relikvija u okviru formiranja identiteta i posljedičnog stvaranja nove ikonografije. U srednjem vijeku Genova je postala domom dvama iznimno važnim relikvijama: pepelu svetog Ivana Krstitelja i 'Svetom kaležu' (Sacro Catino). Ovi dragocjeni predmeti nisu bili povezani jedan s drugim sve do ranog novog vijeka, kada su ih povijesni i književni izvori počeli vezivati uz herojske podvige Guglielma Embriaca. Istodobno s ovim povećanim zanimanjem za zavjetne predmete, koji su već bili dio povijesti Genove, grad je također započeo proces izgradnje novoga kulta donošenjem relikvija Sv. Deziderija, biskupa Langresa, 1654. godine. Ovaj događaj rezultirao je uvođenjem dotad gotovo nepoznatog sveca u dekorativni program kapele Duždeve palače (oslikane u tom razdoblju), odnosno na listu najznačajnijih gradskih vjerskih slikovnih prikaza.